

FOTOFESTIWAL |Talk Dirty to Me / Things & Thoughts

Wernisaż: Galeria FF, 15.06.2019 o godz. 18.00

Oprowadzanie kuratorskie: 22.06.2019, godz. 15.00 i 29.06.2019 o godz. 17.00.

Żyjemy w czasach niesamowicie szybkiego rozwoju, w świecie konsumpcjonizmu, przeładowani informacjami z mass mediów ukrywamy swoje prawdziwe pragnienia, marzenia i potrzeby.

„Talk Dirty To Me” to projekt o celebracji, wstydzie, seksualności i fetyszach.

Seria zdjęć oraz film opowiadają historię, którą każdy z nas przeżywa odczuwając przyjemność podczas jedzenia. Tutaj jednak, poprzez alegorię czegoś sensualnego i miłego poruszamy temat głęboko zakorzeniony w naszej kulturze ukazując poważny problem wstydu i kultu ciała. W dobie wszechobecnego Internetu i mody na cyfrowy ekshibicjonizm pokazujemy wyestetyzowane obrazy mające za zadanie zwrócić uwagę widza na kłopoty współczesnego społeczeństwa.

Wstydzimy się tego czego pragniemy.

Tomek Albin jest absolwentem poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych. Od lat współpracuje z międzynarodowymi markami wykonując dla nich zdjęcia do

kampanii reklamowych. Zaangażowany w rozwój rynku fotografii w Polsce, od 2014 roku prowadzi autorski warsztat fotografii reklamowej w PWSFTiT w Łodzi. Wcześniej przez 7 lat pracował jako wykładowca w warszawskiej, krakowskiej i poznańskiej filii Akademii Fotografii oraz prowadził warsztaty będąc zarówno współzałożycielem projektu edukacyjnego Collegium Artis.

Do tej pory jego zdjęcia można było oglądać w galeriach: GWL w Warszawie, Rondo Sztuki w Katowicach, DAP w Warszawie, w krakowskiej Pauzie, na Miesiącu Fotografii w Bratysławie oraz Centrum Sztuki Współczesnej Inner Spaces w Poznaniu oraz w galerii w Starym Browarze. Prace artysty zostały wielokrotnie docenione przez międzynarodowe jury i publikowane w albumach Still Life Selected Views 2008 i 2009, a także w Luerzer's Archive 2008 i 2009. Tomek jest laureatem branżowych nagród m.in. Silver Drum i Silver KTR za kampanię USSR w 2010 roku, Silver i Bronze KTR za kampanię Makatka w 2009 roku, oraz Bronze EPICA i Gold KTR w 2008 roku, za kampanię Ariel Color i Ariel White. Niezależnie od pracy akademickiej i komercyjnej Tomek od lat pracuje aparatem analogowym nad artystycznymi nocnymi krajobrazami z różnych stron świata oraz wysublimowanymi, studyjnymi kompozycjami martwych natur.

JAGODYstudio to duet kreatywny który rozpoczął współpracę w 2007.

Agnieszka Zientarska (ur. 1979) ukończyła wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego ASP w Poznaniu, a Jagoda Żmudzińska (ur.1983) wydział Scenografii I Projektowania Kostiumu ASP w Poznaniu. Jako projektantki znane są z konceptualnego i holistycznego podejścia do projektowania. Przed ponad dekadę pracowały dla największych polskich przedsiębiorstw nad projektami łączącymi wiele obszarów designu, od projektowania wnętrz poprzez projektowanie scenografii i projektowanie graficzne, tworząc wyjątkową jakość i wnosząc świeżą perspektywę w podejściu do kreowania wizerunku marki. Współpraca z branżą filmową jest wynikiem ich naturalnej zawodowej ewolucji oraz osobistych zainteresowań. Łączy ich nieograniczoną wyobraźnię z wieloletnim doświadczeniem w wielu dziedzinach artystycznych. W swojej pracy koncentrują się na wizualnym aspekcie procesu kreatywnego, dążąc do jego kontroli od momentu tworzenia koncepcji, przez projekt scenografii i stylizację, aż po reżyserię.

Ich portfolio zawiera zarówno projekty artystyczne jak i komercyjne oraz bazuje na współpracy z wieloma uznanymi polskimi fotografami i twórcami filmowymi. Podróżują i żyją pomiędzy dwoma studiami w Poznaniu i Warszawie.

www.jagodystudio.com
www.instagram.com/jagodystudio
www.facebook.com/studioJAGODY/
www.vimeo.com/jagodystudio

Wernisaż: Galeria Imaginarium, 15.06.2019 o godz. 18.20
Oprowadzanie kuratorskie: 29.06.2019 o godz. 18.00.

Artyści biorący udział w wystawie:

Adriana Misiek, Aleksandra Anzorge, Jan Mikołajek, Monika Kamińska, Monika Lelonek, Marta Grochowska, Ida Kwaśnica, Karolina Płanik, Adam Skórzewski, Daniel Kusak, Agata Szuba

Prezentowane na wystawie prace wprost lub pośrednio odnoszą się do tego, co zwykle się odnosić do ducha, duchowości rozumianej jako ponadracjonalny stan doświadczenia istoty istnienia czy też rzeczywistości postrzeganej jako antyteza lub wartość opozycyjna wobec porządku materialnego. Plastyczne ujęcie i rozwiązanie tej kwestii manifestuje się w sposób możliwie adekwatny dla realizacji idei przyjętych przez artystów. Przykładami tych postaw są realizacje Marty Grochowskiej i Adama Skórzewskiego; choć wpływające z różnych motywacji wprost odnoszą się do rzeczywistości eschatologicznej. Unicestwienie, a więc i świadome umieranie to performance Moniki Kamińskiej, która w symboliczny sposób odziera swoje duchowe upodmiotowienie z materialności wizerunku. Ida Kwaśnica dokonuje w trakcie niemal czteroletniego spektaklu mistyfikacji swojej osoby w mediach społecznościowych, która to mistyfikacja jest w istocie bolesnym odwróceniem humanistycznego porządku prymatu ducha nad materią (w finale projektu powierzchowność materialnych sensów zostaje skompromitowana, a duch i sztuka odzyskują należną pozycję w świecie wartości). Wewnętrzny spór, jaki toczy ze sobą miłość altruistyczna z egoizmem i brakiem afirmacji (ale także autoafirmacji) to idea podjęta przez Karolinę Płanik i Jana Mikołajka. Quasi religijne autoportrety Adriany Misiek, stylistycznie wprost odnoszące się do obrazowania świętych z przynależnymi im rekwizytami w zamyśle odnoszą widza do rzeczywistości, która skrywa się za przedstawieniami - te zaś kontestują materialny status fizyczności osoby ludzkiej. Do kwestii wyborów natury moralnej odnosi się również Aleksandra Anzorge. Daniel Kusak przez obraz materialności gestu ciała wskazuje na miłość jako zasadę istnienia. Monika Lelonek zaprasza odbiorcę swojego dzieła do uzmysłowienia sobie rzeczywistości wewnętrznej, która świat materii czyni cennym.